

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Slotsholmsgade 10
1216 København K
Telefon 72 28 24 00
oim@oim.dk

Sagsnr.
2016 - 7802

Doknr.
460410

Dato
02-05-2017

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 20. oktober 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 38 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares endeligt.

Spørgsmål nr. 38:

”Ministeren bedes indhente oplysninger om, hvordan man i Storbritannien og Tyskland håndterer problemstillingen vedr. personer, der f.eks. pga. trusler om æresrelateret vold eller partnervold, har behov for en særlig form for adressebeskyttelse. Ministeren bedes desuden redegøre for, om der er gode erfaringer fra disse lande ift. særlige former for adressebeskyttelse, som med fordel kan overføres til Danmark. Spørgsmålet stilles på baggrund af samrådet den 13. oktober 2016 om reglerne for særlig adressebeskyttelse, jf. SOU alm. del – samrådsspørgsmål D og E.”

Svar:

1. Økonomi- og Indenrigsministeriet har fra Udenrigsministeriet modtaget følgende oplysninger om mulige ordninger for særlig adressebeskyttelse i Tyskland:

Indledningsvist bemærkes, at der i Tyskland ikke eksisterer et centralt personregister som det kendes i Danmark, men udelukkende lokale folkeregistre, såkaldte ”Einwohnermeldeämter”.

I modsætning til dansk praksis angives bopælsadressen altid i de tyske lokale folkeregistre. Inden for registreringsretten tages der højde for behovet for beskyttelse på følgende måde:

Blokering af oplysninger:

Ved fare for liv, sundhed, personlig frihed eller andre lignende legitime interesser er det ifølge § 51 i Forbundsregistreringsloven (fork. BMG) på anmodning eller på myndighedens eget initiativ tilladt at foretage en oplysningsblokering. En sådan blokering medfører ikke et absolut oplysningsforbud, men der vil blive indledt en undersøgelse af, om risici i det konkrete oplysningstilfælde kan udelukkes. Oplysninger til privatpersoner eller virksomheder om bopælsregistrering er ikke tilladt, hvis der efter høring af den pågældende person ikke kan udelukkes en risiko, jf. BMG § 51 afsnit 2, sætning 1. Hvis oplysningerne ikke udleveres, gives der et neutralt svar, som er passende i forhold til den pågældende persons særlige behov for beskyttelse. Hvis en myndighed foretager en automatisk søgning efter personlige data på en person, hvor der foreligger en oplysningsblokering, overgår behandlingen til manuel praksis, jf. BMG § 34. Folkeregistret undersøger og afgør herefter, om den spørgende myndighed har et tungtvejende informationsbehov. Hvis oplysningsblokeringen er indrettet på opfordring af en privatperson eller af en myndighed, som ikke er en sikkerhedsmyndighed, må data om personer principielt gerne udleveres til en anden myndighed. Der henvises ved udleveringen samtidig til, at der foreligger en oplysningsblokering på personen.

Yderligere muligheder for blokering af data ifølge de Almindelige Forvaltningsforskrifter til Gennemførelse af Forbundsregistreringsloven:

Når Folkeregistret indfører en oplysningsblokering, gøres den berørte person endvidere opmærksom på andre muligheder, hvorpå en tredjepart kan granske efter oplysninger, således at den berørte person kan træffe egne, yderligere beskyttelsesforanstaltninger. Formålet er også at gøre ansøgeren bevidst om, at hans/hendes personlige data muligvis er lagret hos andre offentlige myndigheder, f.eks. hos skatteforvaltningen, børne- og ungdomsforvaltningen og ved domstole, og at der i givet fald eksisterer yderligere muligheder for at blokere disse oplysninger. Der er bl.a. mulighed for at blokere data i andre offentlige registre, f.eks. i udlændingeregistret og i køretøjsregisteret. Hvis der foreligger forhold, der udgør en trussel for en kvinde, f.eks. vold i hjemmet, tvangsprostitution eller "æresbetinget" vold, skal Folkeregistret henvise til den landsdækkende telefonrådgivning "Vold mod Kvinder", som drives af Styrelsen for Familie og Civilsamfund (www.hilfetelefon.de).

Betingede påtegninger om blokering:

Ud over de ovenfor nævnte oplysningsblokeringer er der også mulighed for betingede påtegninger, jf. BMG § 52, hvis en person bor på en særlig institution, f.eks. på et kvindecenter. Den betingede påtegning foretages dog kun i forhold til personens bo-pæl.

Gældende oplysningsblokeringer ifølge BMG § 51

Der foreligger ikke en landsdækkende evaluering af gældende oplysningsblokeringer. Som eksempler kan nævnes byen Hamborg og delstaten Brandenburg. Her må det formodes, at forholdet mellem registrerede indbyggere og gældende oplysningsblokeringer forholder sig repræsentativt i forhold til hele landet.

- I Hamborgs Folkeregister er der i øjeblikket lagret 2227 oplysningsblokeringer med et samlet indbyggertal på 1.846.652 mio. Det svarer til 0,121 pct.
- I Brandenburgs Folkeregister er der lagret 9357 gældende oplysningsblokeringer med et samlet indbyggertal på 2.519.637 mio. Det svarer til 0,37 pct.

2. Økonomi- og Indenrigsministeriet har fra Udenrigsministeriet modtaget følgende oplysninger om mulige ordninger for særlig adressebeskyttelse i Storbritannien:

Indledningsvist bemærkes, at der i Storbritannien ikke på samme måde som i Danmark findes et centralt personregistreringssystem. På baggrund af kontakter til de britiske myndigheder kan følgende oplyses:

I familieretssager kan en part, som ønsker at beskytte sine kontaktoplysninger, f.eks. kontaktdetaljer på et barn, adresser eller telefonnumre, ansøge retten herom. De pågældende oplysninger vil kun være bekendt for retten eller Cafcass (The Children and Family Court Advisory and Support Service) men kan ikke fremlægges for andre parter uden rettens godkendelse.

Derudover oplyser det britiske Udenrigsministerium, at sager om bl.a. æresrelateret vold vil blive behandlet af UK Protected Persons Service, UKPPS, under hver politikreds. UKPPS leverer autoriseret beskyttelse af personer, som er udsat for trusler om vold.

Som eksempel kan nævnes, at Metropolitan Police Service afhængigt af sagen kan tilbyde et offer for "domestic abuse", "honour based abuse" eller "forced marriage" en række løsninger.

Midler, der kan tages i brug, er eksempelvis "static alarms" i hjemmet og synlig eller ikke synlig videoovervågning. Derudover kan opsætning af et "sikkert rum" i eget hjem, der kan tages i brug, indtil politiet når frem, være en mulighed.

Derudover kan der implementeres særlige foranstaltninger, der gør, at alle opkald fra udvalgte personer behandles som hasteopkald. Der kan også udleveres en TecSOS-telefon (et mobilt håndsæt), der giver udsatte individer bedre adgang til politiet i en nødsituation.

Der findes en række påbud og tilhold: "Non molestation Orders", "Occupation Orders", "Residence Order", "Forced Marriage Protection Orders" samt "Domestic Violence Protection Orders". Sidstnævnte er en nyere beføjelse, der gør politiet i stand til at sikre beskyttelse af et offer kort efter samlivsrelateret vold. Gerningsmanden kan herunder forbydes at komme tilbage til en adresse og have kontakt til et offer i op til 28 dage, hvilket giver plads til at overveje offerets muligheder med støtte fra et støtteværn.

3. Som bekendt indebærer den særlige adressebeskyttelse i Danmark, at truede personer omfattet af målgruppen kan registreres i CPR som værende uden fast bopæl til trods for, at de pågældende har en bopæl eller et fast opholdssted.

Den særlige adressebeskyttelse har til formål at yde den bedst mulige beskyttelse af den faktiske adresse i forhold til personer, som på grund af persontrusler i forbindelse med æresrelaterede eller samlivsrelaterede konflikter befinder sig i en meget udsat situation.

Særlig adressebeskyttelse indebærer – modsat almindelig navne- og adressebeskyttelse – at den faktiske bopælsadresse ikke fremgår af CPR og ikke herfra videregives til myndigheder og virksomheder, som aftager oplysninger om adresser fra CPR. Ordningen medfører derved en effektiv beskyttelse af de pågældendes faktiske bopælsadresse.

Som det fremgår af de indhentede oplysninger, findes der i Tyskland og Storbritannien ikke en tilsvarende central beskyttelsesordning. Derimod tilbydes truede personer, f.eks. i Tyskland, alene en oplysningsblokering i lokale folkeregistre, som umiddelbart svarer til den almindelige danske navne- og adressebeskyttelse, og hvor den truede person derudover selv skal sørge for, at vedkommendes adresse blokeres i andre offentlige systemer.

Jeg finder på denne baggrund ikke, at de indhentede oplysninger, som gengivet under punkt 1 og 2, har afdækket erfaringer i forhold til særlige former for adressebeskyttelse, som med fordel kan overføres til Danmark.

Med venlig hilsen
Simon Emil Ammitzbøll